

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

44. Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus S. super omnes qui audiebant verbum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

Bullingerum, quos in medium produxit Marloratus, hanc puridam calumniam absterimus, & Catholicos non nisi in Christi nomine salutem querere contra insulsa & puerilia eorum cauilla breuiter sed perspicue ostendimus. Quid autem hos hareticos dicere aut mentiri pudebit, quos tam foede & crasse mentiri non pudet, ut scribant negari à Catholicis Christum esse humani generis Mediatorem, quemadmodum Iudaei & Turcae negant, quibus in hac parte Catholicos veluti in scelere pares coniungunt & copulant? Alibi quippe quam in Christi nomine peccatorum veniam Catholicos querere, aut nesciunt isti noui sectarij, aut nescire se fingunt. Interim hoc impudente & effronti mentiendi audacia simplices & imperitosita dementarunt, ut eodem pene loco Catholicos & Turcas plerique eorum sectatores nunc habeant.

44. *Adhuc loquente Petro verba haec, cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum.*

Quia Cornelius ante baptismum Spiritu S. donatus est, magnū se argumentum nacti opinantur noui hodie sectarij, baptismi Sacramento diuini Spiritus & regenerationis gratiam non conferri. *Delapsus est Spiritus S. ante baptismum* (ait hoc loco Bullingerus) *v. palam fieret & Iudaeis, & Gentibus,*

tibus, iustitiam Dei nullis acquiri rebus externis. Nam & ante baptismum & sine circumcisione & ceremonijs donatus est Spiritu Sancto Cornelius. Hæc ille. Acrius, more suo, & mendacius Calvinus. Papistarum, inquit, superstitionem valide hoc testimonium refellit, qui Spiritus gratiam signis alligant, eamque exorcismis non secus elici putant à celo, quàm olim saga lunam suis carminibus detrabere se putabant. At qui quum narret Lucas, Spiritu sancto iam fuisse donatos, qui nondum baptismo initiati erant, Spiritum baptismo minime esse inclusum ostendit. Hæc Calvinus. Cui primum seorsim respondeo, hominem nimis reprehendendi avidum, dum undique Catholicos ferire contendit, suo se telo conficere. Nunc enim quidem, ut Spiritus sancti gratia baptismum spoliet, vult Cornelium Spiritu sancto donatum esse, ex eo quod Lucas narrat, Cecidit super eos Spiritus S. At qui paulò antè ad eundem locum ita scripsit: Differunt à gratia regenerationis hæc dona, quorum meminit Lucas. Si ergo à gratia regenerationis illa dona differant, & gratia Spiritus S. quam in baptismo dari docent Catholici, non est alia quàm regenerationis gratia; profectò quòd Cornelius prius Spiritu S. donatus dicitur, nihil probat contra baptismi efficaciam: nihil impedit quo minùs in ipso baptismo hanc gratiam regenerationis acceperit. Rursum suprà cap. 8. vbi dicitur per impositionem manuum Apostolorum da-

tum

Calvinus
suo se telo
conficit.

tum esse Spiritum sanctum, fortissimè sustinet Calvinus (vt contra eum eo loco disputauimus) nihil aliud hoc fuisse, quàm externa & uisibilia illa dona, loquilinguis, &c. ad ornamentum vel adificationem Ecclesiæ data; nullam autem internam Spiritus sancti gratiam fuisse; quæ uidel. prius per Philippum in baptismo data vel potius ob signata fuerit. Rursum igitur sequitur, ex eo quòd super Cornelium & alios ceciderit Spiritus sanctus, nihil concludi aut probari posse (in sensu Caluini) quòd postea baptizati regenerationis gratiam non acceperint. Non enim in textu apparet (stando in sensu Caluini) hanc internam & propriam Spiritus Sancti gratiam illos prius accepisse. Ita, ut dixi, dum undique ferire & nocere conuenit Caluinus, sibi ipsi manus intulit, suas ipse assertiones & collectiones destruxit.

Sed nunc ad rem ipsam, & ad utriusque collectionem breuiter ex S. Augustino respondemus qui hoc in Cornelio priuilegium baptismi uirtuti & efficaciam nihil derogare ante tot secula docuit. Sicut enim nihil derogat circumcisioni quòd Abraham ante circumcissionem iustificatus fuit; ita nihil derogat baptismi, quòd Cornelius ante baptismum sanctificationem spiritualem accepit.

Sicut in Abraham (ait Augustinus) precessit fidei iustitia, & accessit circumcisio signaculum iustitiæ fidei; ita in Cornelio precessit sanctificatio

Baptismi
efficacia
Cornelii
priuilegium
nihil de-
rogat.

De baptis-
mo cont.
Donat. lib.
4 cap. 24.

Etificatio spiritualis in dono Spiritus Sancti, & accepit Sacramentum regenerationis in lauacro baptismi. In utroque præcedens iustitia & sanctificatio, priuilegium & documentum erat, ad utriusque Sacramenti vim & efficaciam denegandam argumentum non erat. In Abraham & priuilegium erat, ut eo modo omnium crediturum pater esset, tam ex praputio quam ex circumcissione (sicut Paulus demonstrat) & documentum erat, non ex lege aut ceremonijs legalibus, sed ex fide in verum Deum per charitatem operante, hominem iustificari. In Cornelio & priuilegium erat, quod primus ex Gentibus ad fidem Christi vocatus, sanctificationis gratiam ante Sacramentum eius acciperet; & documentum erat propter conuersos Iudæos, sed legis adhuc zelatores, ut hoc extraordinario miraculo intelligerent etiam non circumcisos ad nouum fœdus pertinere, & ad pœnitentiam vocari. Hoc enim ipsum quum allegasset Petrus, dicens; *Cum cepissem loqui, cecidi: Spiritus Sanctus super eos, sicut in nos in initio; si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut & nobis qui credidimus, ego quis eram qui possem prohibere Deum? statim his auditis tacuerunt, & Deum glorificauerunt dicentes: Ergo & Gentibus pœnitentiam dedit Deus ad vitam.* Propter infirmos ergo conuersos Iudæos, & ut eorum animi hac nouitate minùs perturbarentur, deque zelo legis remitterent (*monstris quippe*

Abraham
 cur ante
 circumcissionem iustificatur.

Cornelius
 cur ante
 baptismum Spiritum
 accepit.

AA. II.

quippe loco habebant, ait infra Calvinus, *Gentiles sibi aggregari, non secus ac si ex lapidibus homines formatos audissent*) extra ordinem factum est, ut primi Gentiles conuersi ante baptismum, & ante incorporationem Ecclesiae, tam sanctificationem inuisibilem, quam visibilia eius dona acciperent. Docet igitur hoc exemplum, ut alio in loco colligit Augustinus, *quod inuisibilis sanctificatio quibusdam affuerit atque profuerit, possitque interdum adesse & prodesse, sine visibili Sacramento, & quod Deus non alligatur suis Sacramentis, quod vulgare Theologorum axioma est.* Sed non docet visibile Sacramentum ideo semper esse expers gratiae, aut nullam gratiam conferre, quia interdum & aliquando absque Sacramento confertur gratia: videlicet quando (ut utroque citato loco Augustinus) *mysterium baptismi non contemptus religionis, sed necessitatis articulus excludit.* Denique obseruat sapienter Augustinus, Cornelium *inuisibili sanctificatione prius donatum, Sacramentum tamen baptismi suscipere debuisse, quia salus hominis ex utroque perficitur, tam cordis conuersione quam baptismi Sacramento.* Vnde & ipsum baptismum in Cornelio vocat *sanctificationem visibilem.* Manet ergo salua baptismi vis & efficacia ordinaria quam scriptura docet, ut sit *lauacrum regenerationis & renouationis Spiritus sancti, ut per illum saluos nos fecerit Deus, quatenus salutis adipiscendae ianua & initium*

In Leuit.
lib. 3. q. 14

Cap. 25.
lib. citati.

In Leuit.
vbi supra.

Tit. 2.
I. Pet. 3.

Ephes. 5. *tiunt erat, vt in illo Christum induerim*; s; vt de-
Gal. 3. *nique in hoc lauacro aquæ & verbo vitæ, (verbo*
Euangelico quod ad elementum accedit)
Ecclesiam suam Deus quotidie inundet. Nec inui-
fibilis sanctificatio Cornelio & socijs eius
primitijs Gentium singulari priuilegio an-
te illum susceptum collata, sanctificationi,
quæ per illum ordinariè confertur, quic-
quam derogat.

Ad hæreticorum odiosa verba quod atti-
net, quibus semper causam orthodoxam
aggrauant; *neq; rebus externis iniuriam Dei ac-*
quiri docet Catholici, vt Bullingeri verba ha-
bēt, vel absque vera & interna cordis con-
terfione, vel ex ipsarum rerum externarum
aliqua virtute, quæ tota ex Dei instituto
pendet, qui (vt alibi scripsit Calvinus) *sym-*
bolis externis liberè vtitur, vt testatum faciat tan-
tum esse potentia in singulis creaturis, quantum ipse
dare velit; & vt ostendat suo arbitrio subesse omnia;
nec Spiritus gratiæ signis alligant, vt garrit Cal-
uinus. addens spiritu Lucianico & ethnico
nos *exorcismis Dei gratiam à celo sicut sagas lunam*
carminibus elicere; sed per signa quidē & Sa-
cramenta à Deo instituta ordinariè Deum
operari dicimus; licet extra ordinem absque
illis omnem sæpenumero gratiam quibus-
dam cōferat. Exorcismi ceremonia in bap-
tismo adhibita aded peruetusta, & per to-
tam Ecclesiam recepta ceremonia est, vt
Cynici huius latratus omnes, tametsi vete-
rum

In com-
ment. ad
Ioan. 9.
ver. 6.

rum hæreticorum rabiem & furorem excedant, Pelagianorum scilicet, qui illam ceremoniam in tota Ecclesia vstratissimam conuellerent (ex qua tamen eorum error aperte conuincebatur) non sunt ausi, aduersus eam frustra, & non sine nota summæ infamiæ, post tot iam sæcula obganniant. Antiquitatis consensum contra similes Caluini grun- nitus in Antidotis nostris Euangelicis pro- duximus.

Vide Au- gust. de peccato orig. lib. 2. cap. 40. & de vni- co bapt. cap. 14. & epist. 105.

In Matth. cap. 12. ver. 26.

CAP. XI.

3 *Quare introijsti ad viros præputium habentes, & manducaisti cum illis? 4. Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem.*

Quia B. Petrus, ex postulantibus & scandalum non leue passis fratri- bus, facti sui rationem aperte & modestè explicat, duplex ex hac Petri modestia venenum fugit Caluinus. Primum, nullam fuisse Petri supra ceteros auctoritatem. *Quia* (inquit) *meminerat se vnum esse ex grege, non modò in ordinè se cogi patitur, sed spon. e Ecclesiæ iudicio se submittit. Et in sua In- stitute: Quum accusatur quòd ad Gentes in- gressus fuerit, etiamsi id sit immeritò, responderet ta- men, & sese purgat.* Hæc ille. Atqui hoc factum Petri insignem quidem modestiam & su- premo Pastore dignam demonstrat, aucto- ritati

Petri au- thoritas astringitur.

Instit. lib. 4. cap. 6. num. 7.